

இந்து சாநனம்

Hindu Organ

பிரதி விலை : சதம் 50:

வெள்ளிக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

ஆரம்பம் விசுவநாதன் (1889) ஆவணம் 28-ம் வ. அச்சகம்: சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலை. 459 காங்கேசனதுறை வீதி, யாழ்ப்பாணம். கொலைபேசி: 356

புத்-கூட] யாழ்ப்பாணம்: காலயுத்தி னு கார்த்திகை மீ அ வ வெள்ளிக்கிழமை (24-11-1978) [இல-நடு]

"சொல்லும் தலைவரிமை வல்லவரே சொல்கின்றார்" — ப — ர்.

“நாவலர் போல நமக்காளில்லை”

எங்கள் சபைக்கு இவரே ஆத்ம குரு

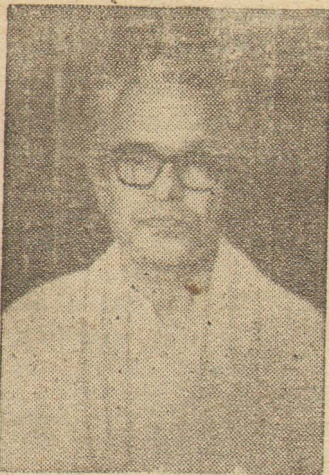
சபைத் தலைவர்

திரு. ச. செல்வராசா அவர்கள்

தரும் செய்தி

சைவ பரிபாலன சபை உதயமாவ தற்கு ஐங்காங் ஓரவரே காரணர் என்ற உண்மையைப் பலர் அறியார். நாவலர் பெருமானின் நல்லுப தேசம் கேட்டுச் சிந்தை தெளிந்த சைவ அறிஞர்கள் அப்போதையையப் பயன்படுத்தவேண்ணிப் பலவாறு ஆலோசனை செய்தனர் முடிவிலே நாவலர் ஐயா செய்த தொண்டினைச் செயலாற்றக்கூடிய சபையைத்தாபித் தலை தக்ககென உணர்ந்தனர். இந்த உணர்ச்சிதான் சைவ பரிபாலன சபையைத் தந்தது.

சபையின் முதலாவது தலைவர் நாவலர் அவர்களின் மருகரும் மாணாக்கருமான வித்வ சிரோமணி ந. ச. பொன்னம்பல பிள்ளை யென்று ல் மேலும் விளக்கம் நாம் கொடுக்க வேண்டுமெனில் நாவலரின் தமைய னார் தம்பு அவர்களின் புதல்வர் கைலாசபிள்ளையே இந்துசாதனத்

தின் ஆரம்ப ஆசிரியரென்பது எமது கூற்றை நிரூபிக்கின்றது.

எங்கள் சபைக்கும் நாவலர்நாமத் துக்கும் நெடுங்கொடர்புண்டு. நாவலர் தருமத்தைச் செயலாற்றும் தருமகர் த்தா சபையில் ஒரு பிரதிநிதி சைவ பரிபாலன சபையால் நியமிக்கப்படு வது அததருமசட்டத்திடைக்கதினுள்ளது. எல்லாவற்றிலும்மேலாக எங்கள் சபை மண்டபம் நாவலர் ஆச்சிரமமண்டபம் என்ற பெயரையே தாங்கியுள்ளது.

எங்கள் இந்துசாதனம் நாவலர் நாமத்தை எடுத்தியம்பாத இதழில்லை எனலாம்

எனவே நாவலர் குருபூசை நாளில் விசேட சிறப்புமலரை இந்துசாதனம் வெளியிடுவது கடமையேயாகும் மலர் சிறக்க மாநேவனை வழித்துவாம்.

நாவலர் போல நமக்கொருவ ரில்லை யென்று தாவில் *மகானேருவர் சாற்றினார் — யாவருநீர் ஆறுமுக நாவலனாக் காட்டப் டவர்நெறியைத் தேறுமின் உத்தே சிறப்பு.

— பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

*மகானேருவர். சமய தத்துவ ஞான சாதகரான உப அதிபர் திரு. பொ. கைலாசபதி அவர்கள்.

நாவலன் பேர் மறவோமே

கவிமணி சி. தேசிகவிநாயகப்பிள்ளை

வெண்பா

புண்ணியநாள் நாளெல்லாம் போற்றுகான், செந்தமிழ்த்தாய் எண்ணியெந்நாள் பார்க்கும் இனியநாள் — மன்னுலகில் மேவுமுயர் சைவம் விளங்கிடுநாள், ஆறுமுக நாவலாகோன் தோன்றியநல் நாள்,

வேறு

ஆடும் தில்லை நம்பலவன் அடிகள் மறவா அன்புடைமோன், பீதி பெருவே செந்தமிழைப் பேணி வளர்த்த பெரும்புலவன், கீடு சைவம் இவ்வுலகில் நிலைச் செய்த குருநாதன், நாடு புசுமும் ஆறுமுக நாவ லன்பேர் மறவோமே.

இல்லா ஏழை எளியவர்க்கும் இரங்கும் இனிய குணசீலன். கல்லா தவரின் கல்நெஞ்சம் கனியப் பேசும் கனிவுடைமோன், வல்லா ரறிஞர் செல்வரதம் வளர்க்கும் ஈழ வளநாட்டான் நல்லார் போற்றும் ஆறுமுக நாவ லன்பேர் மறவோமே.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழக மாழ் வளாக இந்து மன்றப் பெருந்தலைவரும் புனியியல் தறைத் தலைவருமாகிய பேராசிரியர் சோ. செல்வநாயகம் அவர்கள் வழங்கிய

ஆசியுரை

தமிழரின் வரலாற்றில் காலத் துக்குக் காலம் தத்துவ ஞானிகளும் சமய வாதிகளும் தோன்றித் தமிழ்த் தொண்டும் சைவத் தொண்டும் ஆற்றி வந்திருக்கிறார்கள். வேற்றுச் சமய ஊடுருவல்கள் மலிந்த பல்லவர், களப் பிரர் காலங்களில் சமண பௌத்தக் கலப்புக்களிலிருந்து தமிழ் மக்களைக் காத்த நெறிப்படுத்திய பெருமை சமய ஞானிகளையும் ஏனை மெஞ் ஞானிகளையும் சாரும். ஐரோப்பிய ரை ஆட்சிக் காலத்திலும் இத்த கை ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இக்காலத்தில் மேலைத்தேயச சமயங் களாகிய கதிகோலிக்க, கிறிஸ்தவ சமயங்களின் ஊடுருவல்களைத் தடு த்து நிறுத்தவும், பழக்க வழக்கங் களில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களைத் தடை செய்யவும் பல பேரறிஞர்கள் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் தோன்றினார்கள். ஈழத் தில் இக் கைக்கரியத்தைச் செல்வனே செய்த பேராளர் ஞானப்பிரகாசரும் ஆறு முக நாவலரும் ஆவர். பசுக்கொலை யையும் ஏனை தீய பழக்கங்களையும் கண்டித்த சைவ ஆசார மரபுகள் அழிந்து விடாது காத்தவர் ஞானப் பிரகாசர். வேற்று மதப் பிரசாரத் தையும் ஊடுருவல்களையும், மொழி, பண்பாட்டுச் சதைவுகளையும் பல நிலைகளில் நின்று அனை கட்டிக் காத்தவர் ஆறுமுக நாவலர் ஆவர். பேச்சாளராக, பிரசாரராக, பிர சாரிப்பாளராக பாடசாலை நிறுவந ராக, ஆசிரியராகப் பல நிலைகளில் நாவலர் ஆற்றியதொண்டு மதத்தற் பாலதன்று.

நாவலர் பெருமான் மறைந்து நூறு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. 1978 நாவலர் குருபூசைத் தினத்திலிருந்து 1979 குருபூசைத் தினம்வரையுள்ள நூறுவது ஆண்டை ஈழத் தமிழ் மக்கள் பல வழிகளில் கொண்டாட இருக்கிறார்கள். நாவலர் மேற்கொ ண்ட பண்களை நினைவு கூருமுகமாக இந்து சாதன பரிபாலகர்கள் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவிருக் கிறார்கள். இதன்மூலம் இப்பொழுது தமிழ் மொழி, சைவ சமயம் ஆகிய வற்றிற்கு ஏற்பட்டுள்ள தாக்கத்தை ஓரளவுக்குத் தடை செய்ய முடியும். முதற்படிவாக அவர்கள் வெளியிடும் மலருக்கு ஆசிரியர் வாழ்த்துவதில் பெருமைபடுகின்றேன்.

சைவ பரிபாலன சபை, யாழ்ப்பாணம்

சைவ சமய பாடப் பரீட்சை

26-11-1978 ஞாயிற்றுக்கிழமை

+XIX+ +XIX+ +XIX+ +XIX+ +XIX+ +XIX+ +XIX+ +XIX+ +XIX+

நாவலர் ஆரம்பித்த

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை எது?

அவர்கள் சூட்டிய பெயரை நாம் மறக்கலாமா?

[திரு. மு. மயில்கனம் அவர்கள்

சமயப்பிரசார அமைச்சர், சைவ பரிபாலன சபை]

இப்பொழுது காங்கேசன் துறை வீதி - நாவலர் வீதிச் சந்தியில் வட கிழக்கில் இருக்கும் "நாவலர் மகாவித்தியாலயம்" முன்னர் நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை என்ற நாமத்துடன் விளங்கியது. நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்று அதனை மகாவித்தியாலயத் தரத்திற்கு உயர்த்தியது. இப்பொழுது "நாவலர் மகாவித்தியாலயம்" என்ற பெயரைச் சூட்டினர்.

உண்மையில் அதன் பெயர் "நாவலர் சைவப்பிரகாச மகாவித்தியாலயம்" என்று அமைய வேண்டும். அங்கு அந்தமொ வித்தியாலயத்திற்கு நாவலர் சைவப்பிரகாச மகாவித்தியாலயம் என்ற பெயரைச் சூட்ட வேண்டுமென்று பல சைவச்சபைகளும் பிரமுகர்களும் அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுகோள் விடுத்தனர். அரசாங்கத்தையொழிபு இதுவரையும் தெரியவில்லை. இதுண்டயத்தில்

சைவச்சபைகள் தொடர்ந்தும் முயற்சிபெடுத்தன. இந்த மகாவித்தியாலயத்தின் பெயரை "நாவலர் சைவப்பிரகாச மகாவித்தியாலயம்" என்று மாற்றுவதற்கு வேண்டுகோள்

நாவலர் தாபித்த சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை வேலை கூறுபெற்ற இடத்திலமைந்த சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை அன்று. அவர் தாபித்த சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை நாவலர் வீதி - காங்கேசன் துறை வீதிச் சந்தியிலேயே அமைந்ததாகும். இந்தக் காணி சாந்தையர் மடப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு மேற்குத் திசையில் உள்ளதாகும். அந்த வித்தியாசாலைக் கட்டிடம் மரத் தூண்களும் ஒலைக் கூறுகளும் மண்தளமும் உடையதாகும். இந்த வித்தியாசாலையிற்குள்ளே நாவலர் தம்முடைய மாணாக்கர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தார். சனங்கும குமாரசுவாமிபுலவர், செந்தநாதையர், பொன்னம்பலபிள்ளை சங்கரபண்டிதர், வேலுனை கந்தப் பிள்ளை, வேலுனை கா. நகவளர்ச்சி 6-ஆம் பக்கம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி நாவலர் சபை செயலாளர் இதயத்தில் எழும் எண்ணம்

ப-ர.

வாழிய நாவலர் நாமம்

சுழத்தின் சைவ ஒளி விளக்குகின்றது. அங்கு கொண்டு வந்த ஒரு காலகட்டத்தில், தமது பரித்தியாகத்தை நெய்யாக வுற்றி தமது பதிஞ்சுச் சுடர்கொண்ட அதன் ஏற்றி அரித என்றும் அணையா வண்ணம் தம்முடைய பணிகளாகிய தூண்டு கோண்டு கொண்டு மீண்டும் ஒளி காண்டு பிரகாசிக்க வைத்தவரே எமது நாவலர் பெருமான்.

அப் பெருந்தகையாரின் ஒரு பூசையின் மொட்டி, சுழத்தின் பழம் பெருமை வாய்ந்த சைவப் பேரேடாகிய 'இந்துசாதனம்' சிறப்பு மலர் வெளியிடுவதன் மூலம் மிகுதியும் மிகுதி கிணறேன்.

சிறப்புமலரோடு நின்று விடாது நாவலர்வர்களின் முதலாம் சைவனாவிடையையும், முதலாம் பாடபாடதையும் இந்துசாதனம் - சைவ பரிபாலன

சபை நிறுவனத்தினர் வெளியிட்டு வைப்பதை எவ்வளவு பாராட்டினும்தகும், முதலாம் சைவனாவிடைய சைவராகிய எமக்கு எக்காலத்திலும்கைந் நூலாகவும் வழிகாட்டியாகவும் ஊளங்கத் தகவது என்பதில் ஐயம் இல்லை.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் சபையின் பொதுச் செயலாளர் என்ற வகையில் அச்சபையின் சார்பாக 'வாழிய இந்துசாதனம்' வாழிய நூற்றாண்டுச் சிறப்பிதழ்' வாழிய சிவநெறி என வாழ்த்த அமைகின்றேன்.

நாவலர் திருநாமம் என்றென்றும் வாழ்க.

ம. ஸ்ரீகாந்தா

25-10-1978

நாவலர்
ஐந்தாண்டுத் திட்டம்

நாவலர் பிள்ளை தந்தமிழ் நவீனம், வித்துவான் மு. கந்தையா அவர்களின் நாவலர் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்ற தலைப்பில் உள்ள அரிய ஆலோசனைக் கட்டுரை நாவலா நூற்றுண்டு ஆரம்பித்து சாதன இதழில் (1-12-78) வெளிவரும். அடுத்த கார்த்திகை மகம் வரைக்கும் வித்துவானின் மேலான கருத்தைப் பொருத்தமாகச் செயலாற்ற வழி வகுபட தற்கு அதனை நேயர்களின் ஆராய்வுகளாக. ப-ர.

நேயர் நெஞ்சம்

இதையும் ஏற்றுப்
பணி இயற்றுங்கள்

ஆசிரியர்,

இந்துசாதனம்

எனது தந்தையார் எதற்கும் ஆறுமுக நாவலரையும் சைவப்பெரியார் சிவபாதநாதம் பிள்ளையும் எடுத்துக் கூறுவது வழக்கம்.

சைவவினாவிடை, பாலபாடம், பெரியபுராண வசனம், சைவபோதம் என்று தூவகளின் பெயரைச் சொல்ல இவற்றைக் கற்றல் கட்டாயம் என்று வற்புறுத்துவர் தந்தையார்.

நான் பாடசாலையிற் கல்வி பயின்ற காலத்தில் இந்த தூவகள் எமக்குக் கடைக்கவிலும், வீட்டிலேதான் அறந்தைக்காண முடிந்தது.

இந்த ஆண்டு நாவலர் விழாவிலே சைவ வினாவிடை மீண்டும் பரிகரிக்கப்பட்டு, வெளியடப்படுவதாக விளம்பரத்தை அண்டேன இது பெரும் தொண்ட.

நாவலர் பெருமான் பள்ளிக் கூடப் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்று துறையில் இலக்கண வினாவிடை ஒன்று எழுதியவர். இதை நான் பட்டிலிருந்து படிக்கக் கூடியது அருந்தது. ஆனால் கலனாராய்ச்சியில்.

இலக்கணம் படிக்க முடியாத நிலையில் எத்தனைபேர் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள்.

நீங்கள் இந்த இலக்கண வினாவிடையை மீண்டும் பதிப்பித்து பாடசாலைகள் மூலம் மாணாக்க மிழைமாழியை உரிய முறையில் சூட்டி செய்ய உதவக் கூடாது? மல்லாகம் கோதாரகொளரி சிவ

விற்பனையாகின்றது
சைவப் பெரியார்
சு. சிவபாதசுந்தரமயிள்ளை
அவர்கள்
எழுதிய
சைவக்
கிரியை
விளக்கம்
விலை : ரூபா : 5.00
விறங்கட்கு :
அதிபர்,
சைவப்பிரகாச
அச்சயந்திரசாலை,
450, K. K. S. வீதி,
யாழ்ப்பாணம்,
தொலைபேசி 356

திருத்தொண்டர் திருநாட் சிந்தனை

சி. சிவகுருநாதன் M. A., Dip-in-Ed.

மெய்ப்பொருள்
நாயனார்

குருபூசை: 25-11-78

'வெல்லுமா மிவல்ல
மெய்ப்பொருளுக்கு அடியேன்'
- திருத்தொண்டர் திருநாட்
செற்றவன் தன்னை
அவனைச் சேரப் புகலுநீ
திருவாய்
மற்றவன் தத்தா நமசே
எனச் சொல்லி வானுலகம்
பெற்றவன் சேதிபன்
மெய்ப்பொருளாமென்று பேசு
வரே'
- திருத்தொண்டர் திருநாட்

சேதிநாட்டிலே மெய்ப்பொருள் நாயனார் என்னும் அரசர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம் நாட்டைத் தவநெறி தவறாமல் ஆண்டும் சிவாலயங்களைச் சிறப்பாக நடாத்தியும் சிவனடியாரை வழிபட்டும் வாழ்ந்து வந்தார்.

இவரை வெல்லுதற்கு விரும்பிய முத்திராதன் என்பவன் இவரை நோலே வெல்லுதல் அரிதென உணர்ந்து, வஞ்சகமாக வெல்லக் கருதி, சிவனோடந் தாங்கிப் புத்தகக் கவனி

போன்றதோர் ஆயுதத்தைக் கையிற் கொண்டு சாதாரண உபதேசஞ் செய்யப்போவதாகச் சொல்லி மெய்ப்பொருளையுரிடம் சென்று "உங்கள் சிவபெருமானுடைய ஆகம நூலொன்று கிடைத்துள்ளது, அது இதுவரை வெளிவரவில்லை அதனை உயக்கு உபத்திசிக்க வந்தேன்" என்று. மன மிக மகிழ்ந்த நாயனார் அவ்வுத்தகை வணங்கும்போது அவன் புத்தகக் கவனியினுள் புகுந்தார். வான எடுத்து அவரைக் குதந்தான். அப்போது அவனியிருந்து அகிகொடிவட்டைப்பிட்டு தொடர்ந்த தத்தன் என்பவன் அவனைத் தாக்க முற்பட்டபோது, நாயனார் "தத்தா, நமசி" என்று கூறித் தடுத்தார். முத்திராதனுக்கு எவ்வித இடையூறும் நேராது அவனை நசுக்குவனியே அழைத்துச் செல்ல ஆணையிட்டார். தத்தனும் அங்ஙனம் செய்து அரசரிடம் பாராட்டுக்களாளான் பின்னர் நாயனார் தம் குமாரச, அமைச்சர் முதலியோரை அழைத்து "விதப்படி திருநீற்றைப் பைநீவி ரனைவரும் பாதுகாத்து உலகிடைப் பரப்புவீராக" எனக் கூறி மனறுளாடும் பூங்குழிச் சிந்தை செய்தார். அப்பொழுது சபாநாயகர் நாயனாருக்குக் காட்சிகொடுத்து அவரைத் தம் திருவடிகளிலே சேர்த்து கொண்டார்.

சிவநெறி செழிக்க வந்தோன் !

கல்லியின் அரம்பு கண்டோன்;
கடவுண்மாக் கண்களெல்லாம்
வல்லவன் பிரமசாரி வானெனத்
தமிழ் பொழிந்த
செல்வமுந் திருவு மோங்கச்
சிவநெறி செழிக்க வந்தோன்;
நல்லவர் போற்ற நல்லார்
நாவலன் வாழ்க மாதோ!

— சுவாமி சுத்தாநந்த பாரதியார்

சுழி மறைக் கழைத் தலைவர் சாற்றும் ஆசி. ப-ர.

தமராகக் கொள்வோமா?

'இந்துசாதனம்' நாவலர் பெருமானின் குருபூசை நாளன்று சிறப்பு மலர் ஒன்றினை வெளியிட முயலுவது மகிழ்ச்சிக்கூறியது.

"அரியவற்றின் எல்லாம் அரிதே பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொள்" என்றார் வள்ளுவர் பெருமான். வள்ளுவர், சேக்கிழார், நாவலர் போன்ற பெருமக்களைப் பேணினை மட்டும் போதாது. விழாகளை எடுக்கின்றோம்; சிறப்பு மலர்களை வெளியிடுகின்றோம், எனினும் அவர்களை எங்கள் தமராக எத்தனை பேர் கொண்டுகொள்ளும். அவர்களை எங்கள் சுற்றத்தவராகக் கொள்ள வேண்டுமெனின் நாங்கள்

அவர்களுடைய குறிக்கோளை உடையவர்களாக, அவர்கள் வாழ்ந்த காலடிய வழியில் - அவர்கள் வந்த நெறியில் வாழ வேண்டும். அவர்களைப் போல நாங்கள் வாழ

முடிவாகெனினும் அவர்களை எங்கள் சுற்றத்தாராக என்று கூறும் அளவுக்கு உயர்ந்த வாழ்க்கையும்கூட; இக்களை அரியவற்றின் அரியது என வள்ளுவர் கூறுகின்றார். அந்த அரிய செயலைச் செய்யுமாறு மக்களை ஊக்கினை உங்கள் மலர் உயர்ந்த பணியைச் செய்ய முடியும்.

நாவலர் பெருமானுடைய உண்மை நெறியும் உறுதி நிலையும் உழைப்புத் திறனும் இன்று எங்கெனினத் துக்கு இன்றியமையாதவை. நாவலர் பெருமானை நாம் நினைக்க நினைக்க அருகைய அஞ்சாமையும் - தஞ்சாமையும் - தாய்மையும் - வாய்மையும் எமமை ஆட்கொள்ளும். எனவே அவரை நாள நினைக்கும் வாய்ப்பை உண்டாக்கும் ஒரு மலரை வெளியிடுதல் பாராட்டுக்குரியது.

கா. பொ. இரத்தினம்
(பா. உ.)
ஊர்காவற்றறை,

Hindu Organ

Friday, November, 24, 1978

He Helped Us Preserve
Our Heritage

The present generation of Tamil-speaking people are in possession of a precious heirloom that was handed down to them by their predecessors — the memory of a memorable personality who made his country men realise the worth of their religious and cultural heritage. Navalar — that is the most endearing term by which the greatest Tamil Literator of the nineteenth century 'Sri la Sri Arumugam' is referred to all the world over. And this endearment was in ample evidence when Tamilakam observed yesterday the occasion of the ninety-ninth anniversary of the Great Navalar.

The life of every good man in the words of Thomas Carlyle, is 'An indubitable gospel and preaches to the eye and heart and whole man'. When we call anyone a good man we mean that he has discharged his duty in his life-time by dedicating himself to higher and nobler causes in preference to selfish ends.

It was the greatest fortune of a people to have had the guidance of a born patriot, at a time when the national heritage was being threatened with displacement by a foreign way of life that had governmental patronage. Navalar Peruman realised the gravity of the precarious situation and immediately set about to strengthen the cause of Saiva ways of life by means of meaningful propaganda. He thus gave a helping hand to his people who were struggling to find their soul in the adverse circumstances of persistent proselytism.

It is therefore absolutely necessary that the present generation of students should study the life and works of the Great Navalar. What is our religious heritage and how the Great Navalar was able to awaken his countrymen to a sense of patriotism — these are questions that are answered in the biography of Arumuga Nava-

ARUMUKHA NAV

by Saiva Periyar S. Sivap

Introduction

SRILA-SRI Arumukha Navalar was born at a propitious hour. The Saiva religion was panting for him. The Tamil Language was thirsting for him. Jaffna was longing for him. The Shaiva Religion had been in the strangle-hold of alien forces for two centuries. Tamil Literature and Grammar were gaoled in palmyrah leaves. Jaffna had no leader and was groping in the dark. Navalar came, saw and gave them all relief.

The Portuguese came to Jaffna at a time when persecution was the order of the day in Europe. In England, it began with Queen Mary, who conducted it with such fury as gave her the name of Bloody Mary, and went on for nearly a century with unabated callousness. France witnessed the massacre of thousands of Protestants on a single day. St. Bartholomew's day. So, when the Portuguese conquered Jaffna, they pursued the policy of their mother-land, and persecuted the people, who were all Shaivites.

Several of these fled to India and settled at Vedaranyam and Chidambaram. The most distinguished of these was Gnanaprakasa Munivar, to whose honoured family belongs our great Navalar. The vast majority of those who remained in Jaffna adopted the *via media* of professing the Catholic religion and following the Shaiva religion. The rest were genuine Catholics.

Those who adopted the *via media* were actually unable to follow their religion in its essential details. Their inability to attend to their religious observances, such as temple worship, fasting and initiation, left them very little Shaivism to follow. Thus they became as much nominal Shaivites inwardly as they were Christians outwardly.

When the Portuguese were compelled to bid good-bye to Jaffna, these nominal Christians threw off their Roman Catholic cloak and began to profess Shaivism. But, as I said just now, they had little Shaivism left. The Dutch who followed the Portuguese, were less severe, but were none the less anxious to impose their faith on the people. This they did more by insidious methods than by direct action. The birth of Protestantism in Jaffna was due to them.

The advent of British rule gave the Shaivites of Jaffna some respite. The Shaivites felt that they were fairly free. Shaiva Priests came from Vedaranyam and revived Shaivism in a few centres. But, priests of other religions also came, not merely to look after the people of their own faith, but with the avowed object of winning Shaivites to their religion and undermining Shaivism. They came, not as individuals, but as mission bodies. No other part of Ceylon was subject to missionary domination so much as

Jaffna. The Shaivites had lost their backbone in consequence of two centuries of foreign aggression. The missionary offered food, clothing cash, service and English Education, in return for apostasy. A large number of Shaivites were lured by these baits, forsook their religion and became Christians. Several of them were made pastors to draw their brethren to the Christian fold. These men were more sincere than those who professed Christianity through fear of persecution in the time of the Dutch and the Portuguese. The missionary told them that Shaivism was the religion of an ignorant, superstitious, barbarous people whereas Christianity was the religion of the most enlightened people of the world. But, most of them did not completely give up their faith in the religion in which they were born. The Shaivites who remained steadfast in their own religion took no action to counteract missionary aggression. Shaivism was then at its lowest ebb.

It was then that the land gave birth to the Avatarapurusha. He rejuvenated Shaivism, brought out its latent powers, and fully armed it for defence and even for offence.

The Tamil language did not suffer in consequence of foreign rule. It had several great scholars. But it was labouring under two disadvantages, the less serious of which was the malicious jealousy of its custodians. The Pandit was not prepared to reveal to others the results of his own work. He taught only what the Pandit class knew. With him perished the fruits of his labour. The handicap of the student of Tamil was that Tamil books were not in print. Every pupil had to write on palmyrah leaves every book that he wished to study. Navalar printed the more important Tamil works in a press of his own. He wiped out literary monopolies by becoming a teacher himself, and spread knowledge far and wide by writing and preaching. He is said to have been the first preacher in the Shaiva world, and to have introduced the word 'prasangam' to denote preaching.

CHAPTER 1

Navalar's Early Life

NAVALAR was born at Nallur on the 18th of December 1822. He belonged to the clan of Karkatta Velalas, and his family had long been well known for Tamil scholarship. One of the most distinguished members of his family was Gnanaprakasa Munivar, who was a great Agamic scholar and who wrote eight Samskrit works and a commentary on Siva Gnana Siddhar in Tamil. Navalar's great-grand father Ilankai Kavala Mudaliar his grand-father Paramanandar, and his father Kandar, were all employed under Government, and were also eminent Tamil scholars. His father was also a play-wright, physician and author of several Tamil medical works. Navalar had four elder brothers, all of whom entered Government service. He had three sisters, one of whom was the mother of Vidya-Siromary Ponnambalappillai.

He received his early education in a small school conducted by Subramania Pillai. Till his ninth year, his extraordinary intelligence had not attracted the attention even of his teacher. When he was nine years old, his father died. He saw that his father had been composing a

A few years ago, an attempt was made to replace this word by 'Sot Polivu', which means word-shower. But this word was short-lived,

Thamil play and he completed it. His wonderful performance in studies, first to Sar to his teacher, Sena taught him at the that their ration on. They, therefore, ga would give others f 4 o'clock in the m immediately after h only break in his meal time. He had never took any kin a perfect stranger alone was massive. studies in his twel to the Methodist staly English. He the language, and Rev. Peter Persiva in the lower class classes. Navalar s study of Samskrit

In his ninetee work of translatin proposed to accep he was free to fo to preach Shaiva gions. The Rev. c on his terms, as he to do the work. H opportunity to s Grammar under N fitted by his teach to him as his Gu

Navalar had t Bible and other translation might carry with it the translation was co him to Madras, translated by a b tions were compa agreement were therefore, submit in Madras, who Jaffna translation, of the translator. T lation and publish Bible gave maste which proved to b work as religious t

While Navalar studied the metho spread their religio religion was langu of its followers and sion. He, therefore Shaiva Religion, s dhanta works in T Tiruvachakam. Con Samskrit grammar ceeded to the stu form the ultimate a He had to be cont Agamas which we Upanishads and P studied the Upaga miscellaneous work

When he was a 'புரணத் தையர்'. of recent origin, the images of the their true forms. T ed from that of a supposed to resen

NAVALAR

riyar S. Sivapadasundaram B. A.

Thamil play and had left it incomplete. He completed it. His brothers were struck by this wonderful performance, and sent him for higher studies, first to Saravanamuttu Pulavar, and then to his teacher, Senathiraja Mudaliyar. His teachers taught him at the usual rate, but soon found that their ration only kept him in starvation. They, therefore, gave him every day what they would give others for a month. He always got up at 4 o'clock in the morning and began his studies immediately after his religious observances. The only break in his study during the day was the meal time. He had a delicate constitution and he never took any kind of bodily exercise. He was a perfect stranger to sports and games. His head alone was massive.² He completed his Thamil studies in his twelfth year. He was then sent to the Methodist English school in Jaffna to study English. He soon gained proficiency in the language, and the head teacher of the school, Rev. Peter Percival asked him to teach English in the lower classes and Thamil in the upper classes. Navalor spent his spare time in the study of Samskrit and religious philosophy.

In his nineteenth year he was offered the work of translating the Bible into Thamil. He proposed to accept the offer on condition that he was free to follow his religious observances to preach Shaivism and to criticise other religions. The Rev. gentleman had to accept him on his terms, as he could not get another like him to do the work. He also availed himself of this opportunity to study Thamil Literature and Grammar under Navalor. He was so much benefited by his teachings that he often referred to him as his Guru.

Navalor had to study commentaries on the Bible and other biblical works so that his translation might be true to the original and carry with it the spirit of the work. When the translation was completed, Rev. Percival took him to Madras, where the Bible had been translated by a body of Pandits. The two translations were compared, and several points of disagreement were found in them. They were, therefore, submitted for choice to a great scholar in Madras, who not only recommended the Jaffna translation, but admired the scholarship of the translator. The mission accepted this translation and published it. The translation of the Bible gave mastery of the Christian religion, which proved to be of great value to him in his work as religious teacher.

While Navalor was engaged in this work, he studied the methods adopted by missionaries to spread their religion. He also saw how his own religion was languishing, partly by the neglect of its followers and partly by missionary aggression. He, therefore, took to the study of the Shaiva Religion, soon mastered the Shaiva Siddhanta works in Thamil and studied Devaram and Iruvachakam. Concurrently with these, he studied Samskrit grammar and literature. He then proceeded to the study of the Shivagamas, which form the ultimate authoritative works of Shaivism. He had to be content with the study of the few gamas which were then available. He studied panishads and Puranas also. Besides these, he studied the Upagamas, Paddathies and several miscellaneous works. Pandit S. Kanapathipillai

When he was a child his relatives nick-named him 'புருஷோத்தமன்'. The likeness of Navalor, which is of recent origin, no more gives his true form than the images of the Samaya guravas in temples give their true forms. This portrait of Navalor is adapted from that of a friend of mine, whom he was supposed to resemble in certain features.

A biography of the Great Navalor must necessarily be in several volumes. But Saiva Periyar Shivapadasundarampillai ventured to write a 'little book' as a humble attempt to give the English-known public a very brief account of his noble life. And the little biography appeared as a quintessence of the glorious history of the Great Navalor. Written in a very facile yet forceful style, narrating events in their proper perspective and drawing logical conclusions, this book has earned the encomium of scholars and ordinary literates and has been in great demand. Copies of the earlier edition was soon sold out. In view of the excellence of this 'little biography' and the persisting demand for it the Saiva Partipalana Sabhai has in duty bound undertaken to re-publish the book in a serial order to bring out a new edition. — Editor

has in his introduction to Arunachala Kavirayer's "Life of Navalor", given a list of over eighty books quoted by Navalor in his works.

He was thus master of Thamil literature and grammar, of the Kriya Kandam and the Gnana Kandam of Shaivism possessing good scholarship in Samskrit and a fair knowledge of English. He was an acute thinker, an able versifier, a facile writer, eloquent speaker, and a brilliant controversialist.³ But all this means no more than that he was a painstaking and mighty genius. There must have been several such geniuses both in Jaffna and in South India. These did not however become Arumukha Navalors. Along with knowledge, grew his Love of God and love of truth. There was in him a close co-ordination between knowing and doing. What he knew to be good and right he always did. His love of God elevated his spirit, and his love of truth created in him a burning passion to spread the truth. These are what made him the great Navalor that he was.

CHAPTER 2

Navalor's Religious Work-I

NAVALOR'S heart was filled with the woes of his country. The thought of marriage could not enter his head. His brothers tried in vain to get him married. But he was determined to be a bachelor all his life.

He began his public work in his twenty-third year. He got together a number of young men who had attained scholarship in Thamil, and taught them Thamil Literature and Shaiva Religion in the morning and in the evening. The most brilliant among these were Sadasivapillai, Nataraja Aiyar and Arumukhapillai. Sadasivapillai followed the footsteps of his Master, made a vow of celibacy, and became Navalor's lieutenant. Later, he took charge of Navalor's Printing Press in Madras. After the passing away of the Master, he conducted not only the press but also Navalor's school at Chidambaram. Nataraja Aiyar specialized in religious study and devoted himself to the teaching of Shaiva Philosophy. Arumukhapillai chose to remain a bachelor, joined the Adhinam of Thiruvannamalai as a Tambiran, and wrote a commentary on Periapuranam.

Among those who formed the second batch of Navalor's students were his nephew, Pennambalapillai, Vaidyalingapillai and Sentinatha Aiyar. Pennambalapillai was as great a Thamil Scholar as Navalor himself, became a teacher and produced a large number of Thamil Scholars, chief of whom were Sabapathy Navalor and commentator Veluppillai. Vaidyalingapillai became the head teacher of his Master's school at Vannarponnai, and served in that capacity for several years. Senthinatha Aiyar devoted himself to the study of Religion, and wrote several works, the most remarkable of which was his admirable translation of Nilakanta Bhasyam.

Navalor's work as teacher thus fully justified his purpose and expectations. He produced a number of Navalors.

³ Sir Muttukumaraswamy, Kt. referred to Navalor as follows in a speech he made in the Legislative Council on 19-10-1876: "He is one of those Orientals, who can measure swords even with such a giant as my Honourable friend, the Queen's Advocate in an argumentative way."

Two years later (1847) he turned to preaching. He selected the Vasanta Mandapam of the Sivan Temple at Vannarponnai for this work, and delivered lectures on Friday evenings. Karthikeya Aiyer, who had been his classmate and had caught his religious spirit, became his co-worker. The subjects of the lectures included the existence of God, worship of God, Love of God, love of religion, Shiva Pooja, Shiva Deeksha, Temple festivals, the purpose of life, the termination of life, abstinence from meat and abstinence from drinks. It happened once that Kartikeya Aiyer was unable to be present on a day fixed for him. The audience requested Navalor to take his place. He said that he was unprepared. The assembly insisted that he ought to lecture to them. He chose unpreparedness (to death) as the subject of his discourse and seemed to have done much better than on days when he had prepared the subject.

His words were not words carrying mere sense. They carried conviction and compulsion. They compelled the hearers to practice what they had heard. A good number of them received Shiva Deeksha, gave up meat-eating, became regular temple-goers, and adopted Shaiva acharam. He soon extended his sphere of activity and preached in the villages also. In some of these villages, he established schools and provided them with funds. His Kopay school is even today in a flourishing condition. But, the Puloly school was badly managed by those who were in charge of it, and was ultimately closed. He got others to establish schools at Kandarmadam, Colombogam, Inuvil and Matagal.

While building up Shaivism he took care also to fortify it against the inroads of Christian Missionaries. He saved two of his classmates from the snares of the missionary. These were M. Tillainathapillai and S. Sinnappapillai, who had promised the missionary to receive baptism and to become Christians on a certain day. He pointed out to them the excellences of Shaivism and the flaws in Christianity so clearly and effectively that they gave up the idea of being baptised. The former became a devoted follower of Navalor and joined his school as a teacher. The latter qualified himself as a Proctor of the Supreme Court, and rendered valuable service to Shaivism.

He also wrote books such as Subra Bodham and Shaiva Dooshana Parikaram, with which he repelled the attacks made by Christians on our religion. Of the latter book, the Wesleyan Methodist report for 1855, printed in England, says "The amount of scripture brought to the defence..... is most surprising, and the adroitness with which every possible objection is anticipated and repelled belongs only to a first rate mind. The book is doing much mischief."

In Subra Bodham, Navalor says that those who interpret the Puranas do not know even the fundamentals of Shaivism and speak of Shiva and Subramanya as actually marrying their Saktis. Those who know anything of religion know that God is formless and omnipresent and "that it is absurd to speak of God marrying anyone". Navalor also condemns in this book the hellish practice of nautch dance in temples, and exhorts temple managers to replace it by the recital of Devaram and by religious lectures.

In his Yalpanasamayani, he exposes the frauds of the missionary and of his converts. The missionary tried at first to convert our people by means of preaching. He had no success. He then established schools expecting to win over

(continued on page 7)

தமிழ் அறிஞர் ஆறுமுக நாவலர்

ஆறுமுகநாவலர் கந்தப் பிள்ளை என்பவருக்கும் சிவகாமி அம்மையார் என்பவருக்கும் புத்திரராக 1824-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மீத திங்களில் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நல்லூர் என்னும் சிற்றூரிலே சைவ வேளாள குடும்பத்திலே அவதரித்தார்.

இவர் இளமைப் பருவத்திலே நல்லூர் என்னும் சிற்றூரிலேயிருந்த திண்ணைப் பள்ளியிலே சுப்பிரமணிய உபாத்தியாயரிடப் ஆரம்பக் கல்வி பயின்றார்.

-சுணமுகலிங்கம் சுபேந்திரன்

8-ஆம் வகுப்பு
யாழ் இந்துக் கல்லூரி.

அதன் பின்னர் சரவண முத்துப் புலவரிடமும் இராபர்ட்ஸிலிருந்த சேலஞ்சி ராசா முதலியாரிடமும முறையாகத் தமிழ் கற்றார்.

தமிழிலக்கிய இலக்கண நூல்களையும் சமஸ்கிருத நூல்களையும் கற்ற பின் யாழ்ப்பாணத்து மத்திய கல்லூரியிலே ஆங்கிலம் கற்றார். அப்பொழுது கந்தப் பிற்றர் பேர்சிவல் என்ற பாதிபிராகசு கடமைவாற்றினார். அவர் தமிழ்ப் பற்றுள்ளவர். பிறர் பேர்சிவல் ஆறுமுக நாவலருடைய தமிழ்ப்புலமையைக் கண்டு வியந்து, தமது கல்லூரியாகிய மத்திய கல்லூரியிலே அவரைத் தமிழ் ஆசிரியராக நியமித்துத் தாமும் அவரிடம் தமிழ் பயின்றார்.

நாவலர் அவர்கள் மத்திய கல்லூரி ஆசிரியராய்க் கடமைவாற்றிய பின் தமிழ் மொழிக்கும் சைவசமயத்திற்கும் தம் மாலாபகாரத்தோடுகள் செய்ய விரும்பினார். மக்களிடையே தமிழ் அறிவினைப் பரப்புவதற்கு அச்சியந்திரம் தேவை என்பதை உணர்ந்து, தமது இருபத்தாறாம் வயதிலே சென்னைப் பட்டினத்திற்குச் சென்று அச்சியந்திரம் ஒன்று வாங்கிக் கந்தார். வண்ணப் பண்ணையிலே நிமிஷ அச்சுதையாலே பாடல்களைச் செவ்விலுவிடை ஆகியவற்றைத் தாமே எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

சில காலத்தின் பின் அவ்வச்சியந்திரசாலை நாவலருடைய தேவைகளுக்குப் போதாது போயிற்று உடனே அதனை விற்று விட்டிச் சென்னைக்குச் சென்று பெரிய அளவில் ஓர் அச்சியந்திரசாலை வாங்கினார். அதிலேயே, கந்த புராணம், பெரியபுராணம், திருவாய்மொழி புராணம், திருக்கோவை யார் முதலிய பல நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

கோயில்களிலே கந்த புராணம், பெரியபுராணம் முதலிய நூல்களைப் படித்து உரைசொல்லும் முறையை உண்டாக்கினார். அவர் நன்றாகப் பிரசங்கம் செய்யும் ஆற்றல் உள்ளவர்.

சைவமும் தமிழும் வளர்வதற்காகவண்ணார்பண்ணையிலே சைவ ஒழுக்கத்தின்படி ஒரு பாடசாலை வைத்து வைத்தார். அப்பாடசாலையினால் நாவலர் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. அவர் யாழ்ப்பாணத்திலே பிறந்தாலும் தமிழகத்திலே சென்று பெருமணியாற்றினார். சிதம்பரத்திலே நாவலர் அன்று நிமிஷ சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை இன்று நாவலர் ஆரம்பப்பள்ளி. நாவலர் உயர்நிலைப்பள்ளி, நாவலர் தமிழ் கல்லூரி என்பன வாக்கச்சிறந்த விளங்குகின்றன. பெரியார் பல அவரது நட்பை விரும்பினார். அவருடைய நாவல்மையையும் ஒழுக்கத்தையும், ஆற்றலையும் நேரிலே கண்டறந்த திருவாவடு

நாவலர் நன்மொழி புகைவா, அயலோர், நட்பினர் என்னும் இம் மூவகையோரிடத்தும், தருமத்தின் வழியாமல் ஒப்ப நிறை நடுவு நிலைமை என்பதும்

தலை ஆகிய குருமகாசநிதானம் அவருக்கு 'நாவலர்' என்னும் பட்டத்தைச் சூட்டினார்கள். ஆறுமுக நாவலரே தமிழ் வளர்த்த சான்றோருள் சிறந்தவர் ஆவர். அவர் ஆயிரத்தாண்டுகளில் எழுபத்தொன்பதாம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் ஐந்தாம் நாள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். நாவலர் இறந்தவிட்டார் என்று கூறுகிறோமே, அசம்பாய்; அவர் இறக்கவில்லை; அவரது உடல்தான் மறைந்தது. ஆனால் அவர் தமிழ் உள்ளத்தில் சாகாவரம் பெற்றவாழ்கின்றார். என் இப்பொழுதும் அவரை வழிபடுவதற்காக அவர் பிறந்து வளர்ந்து இளமையில் வாழ்ந்த ஊராகிய நல்லூரிலே கந்தசுவாய் கோவிலுக்குக் கிணைய நாட்டி உள்ளனர் நமசுகந்தினர். இப்பொழுதும் ஆண்டுக்கொருமுறை குருபூசகன் நடாத்தி வருகின்றனர். இப்பெரிய ஊராகிய நாவலரின் பணினைப் பெரிதென் மதித்த சிவன். தாமோதரனாரவர்கள்,

"நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்திலே சொல்லுதமிழ் எங்கே? சுருதஎங்கே? - எல்லாரு எதற்புற னுக்கங்களை எங்கே? பிரசங்ககங்கே அத்நன்றி வேங்கே அறை"

என்று பாடியிருக்கிறார். குறிப்பிட்ட உபாத்தியாயர்களின்

கடைசிப் பிரசங்கத்தின் கடைசி வாத்தைகள்

இவர் கடைசியாகப் பிரசங்கம் செய்தது யாழ்ப்பாணச் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையிலே பிரமாதிஸ் (1879) ஆடி மாதத்தின் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் குருபூசைத் தினமாகிய சுவாதி நட்சத்திரத்திலேயேயாம். பிரசங்கம் தொடங்கினதும் முடிந்ததும் சுவாதி நட்சத்திரங்களிலேயாம் என்று எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பிடினை "பொன்னும் மெய்ப்பொருளுந் தருவானே" என்னுஞ் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தீவாரமாம் பிரசங்கமுடையிலே சனங்களை விளக்கி

"நான் உங்களுக்குக் கைமாறு மெய்தலைச் சிறியம் என்னுந் மூப்பத்திரண்டு வருஷங் காலம் சைவ சமயத்துணைமகளைப் போதித்த வந்தேன். எனக்குப் பின் சைவசமயம் குன்றிப் போமென்ற பாசிரிமார்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நான் உயிரோடிருக்கும்போதே உங்களுக்காக ஒரு சைவப் பிரசாரகரைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள். இன்னும், என்னைப் போலப் படித்தவர்களும் சன்மாரகர்களும் அந்நகர் வருவார்கள். ஆனால் உங்களுடைய சைவத்தைக் கேட்டுக் கேட்டுக் கைமாறுகருகாது சமயத்தைப் போதிக்க எனனைப்போல ஒருவரும் வரார். இதுவே என்னுடைய கடைசிப் பிரசங்கம். இன்மேலான உங்களுக்குப் பிரசங்கம் பண்ண மாட்டேன்" எனவருவது பூர்த்திப் புரப்பட வரித்தக் கூறினார். அன்றைப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக் கண்ணீர் விட்டழாது அங்கே ஒருவருமில்லை. வித்தியாசாலையிலுள்ள தூண்கள் மரங்களை தாமும் உருகின. இதவே இவருடைய கடைசிப் பிரசங்கம்.

மற்ற நாள், "சென்ற இரவு ஏன் இந்தப் பிரகாரம் பிரசங்கம் செய்தீர்கள்?" என்று அன்பரொருவர் கேட்டபோது, தமக்கு அந்தநேரம் ஒன்றுத்தேறிய வில்லை என்றார்.

— த. காலையிள்ளை
ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம்

நாவலர் ஆரம்பித்த...

(2-ம் பக்கத்து வளர்ச்சி)

வாயிள்ளை முதலியார் இரத்தப் பாடசாலையிற்றான் ஆரம்பித்தார். நாவலருக்குப் பின் இரத்தப் பாடசாலையிலே கற்பித்தவர்கள் வித்துவசிவாமணி பொன்னமலையிளவன், வைத்தியலிங்க உபாத்தியாயர், இளைய தம்பி உபாத்தியாயர், இராசா உபாத்தியாயர் என்பவர்களாவர். இவ்வயிரங்களை அவ் வித்தியாசாலையிற் கல்வி பயின்ற முதியார் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றோம்.

மேற்படி வித்தியாசாலையிற் கல்வி பயின்ற ஒரு அம்மையார் இப்பொழுதும் நாவலர் வீதியில் அசித்தி வருகிறார். அவருக்கு வயது 85 க்கு மேலாகும். மேலே

நாவலர் நெறி -

நா ளா ந் த நிய ம ம்

இராத்திரி

3 மணி — 4 மணி வரை சிவத் தினானமுஞ் சிவ மூல மந்திர செபமும் கோத்திரமுஞ் செய்க.

4 மணி — 5 மணி வரை, திருவள்ளவர் பரிமேலழகருடையும் திருக்கோவைவாருடையும் படிக்க.

5 மணி 6 மணி வரை, கந்த தாவனமும் அதுட்டானமுஞ் சிவாலயப் பிரகாசினமுஞ் செய்க.

பகல்

6 மணி — 8 மணி வரை அச்சுக் கோர்ப்புப் பிரதிகள் பரிசோதிக்க. 8 மணி — 10 மணி வரை சிவபூசை செய்து போசனம் பண்ணுக. 10 மணி — 12 மணி வரை சைவ சித்தாந்தம் படிக்க. 12 மணி — 3 மணி வரை, புத்தக பரிசோதனைஞ் செய்க 2 மணி — 4 மணி வரை, உரை செய்க. 4 மணி — 5 மணி வரை சமஸ்கிருதம் படிக்க. 5 மணி — 6 மணி வரை உலவுக.

இராத்திரி

6 மணி — 6 மணி வரை, அதுட்டானம் பண்ணிச் சிவாலய தரிசனம் செய்க. 6 மணி — 9 மணி வரை புத்தக பரிசோதனைஞ் செய்க. 9 மணி 10 மணி வரை புராண வசனமெழுத 10 மணி — 3 மணி வரை நித்திரை செய்க.

அமாவாசை பெளர்ணிமைகளிலும் பிரதமைகளிலும் சைவ சித்தாந்தம் முதலியவை படித்த லெழுத்து, அவற்றிற்குரிய வேதத்திலே மறைநூல்கள் வாசிக்க.

சிவாலயப் பிரதகதினைஞ் செய்யும்போது திருவாசக மன்னம் பண்ணுக உலாவும்போது சித்தியார் சிஞ்சுன போத மூலமன்னம் பண்ணுக. ஜன்ம நட்சத்திரத்தோறும் விசேஷ பூசை செய்து அட்டாத்திரசத் நாமர்ச்சனை பண்ணுக மாசேசுர பூசை செய்க சுப்பிரமணிய சுவாமிகு சக்சர் நாமர்ச்சனை செய்யிக்.

பிரதோஷந்தோறும் தேவார கோத்திரத்தோடு சிவதரிசனஞ் செய்க. கார்த்திகைச் சோமவாரம் தோறும் சிவசநிதியில் பெய்விளக்கிக.

கார்த்திகை நக்சத்திரத்தோறும் கந்தரஸ்கார தோத்திரத்தோடு சுப்பிரமணியசுவாமி தரிசனஞ் செய்க.

சமய குரவர் நாவலர்க்கும் சேக்கிழார் நாயனருக்கும், சந்தான குரவர் நாவலர்க்கும், திருவள்ளவ நாயனர்க்கும், குருபூசை செய்க.

வருஷத்தோறும் பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் கந்தபுராணம், உபதேசகாண்டம், கோயிற் புராணம் திருவாதவூரடிகள் புராணம், காசிகாண்டம் இவைகளை நியமமாகப் படிக்க.

(நாவலரவர்கள் கைபெழுத்திலுள்ளபடி திரு சிவ. மு. ப. சிதம்பரநாகச் செட்டியார் அவர்கள் உதவி, நந்தனஸ்ரீ கார்த்திகை 180 - (5-12-52) வெளிக்கிழமை 'இந்துசாதனத்தல்' வெளிவந்தது.)

பெயர்களை அந்த அம்மையாரும் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றோம். அந்த வித்தியாசாலையிலே ஆத்தி துடி, கொன்றை வேந்தன், நயச்சி வாயகாலை, நங்கு, நன்னூல், கணிதம் முதலிய பாடங்களைப் படிப்பிக்கப்பட்டன நாவலர் சிவபதமடைந்த பின்பு சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை இந்தக் கட்டிடத்திலேயே நடந்து வந்தது.

1888-ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் சைவப்பாலன் சபை நாவலருடைய சீடர்களான பிறராலும் இந்தச் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை மண்டபத்திலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டது, சைவ அன்பர்கள் வண்ணார்பண்ணை சிவன்கோவில்லில் வீசேட பூசைகள் செய்வது அங்கே ஏற்றப்பட்ட மங்கள வளங்களை ஊர்வலமாக மங்கள வாதியங்களோடு இந்த வித்தியாசாலை மண்டபத்திற்குக் கொண்டு வந்து வலது சைவப்பாலன் சபை ஆரம்பக் கூட்டத்தை நடத்தினார்கள். சைவப்பாலன் சபையின் முற்றமில்லாதது சிறீ மன்னி ந. ச.

பொன்னம்பலபிள்ளை முதற்காரிய தரிசி ஸ்ரீமத் ச. காலையிளவன் முதற்குறிஞ்சு ஸ்ரீமத் மு. பசுபதிச் செட்டியார் ஆவர் குத்துள்ளவேற்றச் சைவ பரிபாலன் சபையை ஆரம்பித்தது. உலகெங்கும் சிஞ்சுன ஒளியைப் பரப்பிச் சைவத்தைப் பரப்பலிக்க வேண்டுமென்ற குறக்கோளை உடையதாகும். இந்தச் சபை நாவலர் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டமையிலு அயருடைய சீடர்களால் தாபிக்கப்பட்டமையிலு, நாவலருடைய கொள்கைகளுக்கும் நது தொண்டற்றக் கடமைப் பட்டுள்ளது என்பதை நாம் நினைவு கூர வேண்டும்

சில வருடங்களின் பின்னர் தான் நாவலருடைய சீடர் சதா சிவ பிள்ளையவர்களால் ஆறுமுக செட்டியாரிடம் விலைக்குப் பெற்ற காணியில் நாவலர் செய்து வருவனையக் கொண்டு இ பொழுதுள்ள நாவலர் மகா வித்தியாலயக் கட்டிடம் தாபிக்கப்பட்டது

மங்களம்

இராசம்; அசாவேரி

தாளம்: குறி

பகலி

சிவகுரு நாதருக்குச் செய் மங்களம்
செங்கமல பாதருக்குச் செய் மங்களம்

அறுபகலி

பவமறுத் தெனையாளும் பன்னிரு தோளருக்கு
தவமுனிவர்களுள் தங்களுள்ளருக்குச்

(சிவ)

சரணிகை

கன்னி வள்ளிநேசர் பாவ நாதருக்கு மங்களம்
கதிர்காம வேல ரீழ தேசருக்கு மங்களம்
மன்னுமடியார்க் கருகு மாலில் குமரேசருக்கு

(சிவ)

துகையி வளந்தகோடி துரியப் பிரகாசருக்குச்
மங்கையுமை பாலர் வடி வேலருக்கு மங்களம்

மன்னுமறை நூலாறு கலருக்கு மங்களம்
புங்கயிற் சிவகாம போதக சீலருக்குச்

செங்கையில் விளங்குவனாத தெய்வயானை வேலருக்குச் (சிவ)
சங்குன் குமாரர்குலத்தை தாரருக்கு மங்களம்

தன்னிக ரில்லாதநல் லுரருக்கு மங்களம்
பொங்குசினத தவனரைப் போரில் வென்ற வீரருக்குத்

(சிவ)

துங்கவகத தியற்கருள தோமிலதி தீருகருச்
— ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர்

அடைவு நகை ஏல விற்பனை

அரசாங்க உத்தரவுடன் மாப்பாணவூரி, காரைநகர் வடக்கில் அடைவு பிடிக்குத் தி. க. பெரியதம்பி அவர்களின் கையிலே 1975 ம் ஆண்டு தை மாதம் முதலாம்திகதி தொடக்கம் 1977ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 1ம் திகதி வரை அடைவு வைக்கப்பட்டிருந்த மீட்கப்பட்டிருக்கும் நகைகள் யாவும் எனினும் 1979 ம் ஆண்டு தை மாதம் பத்தாம் (10) திகதி புதன்கிழமை முற்பகல் பத்து (10) மணி தொடக்கம் ஷே கலையிலிருந்து பிரபந்த ஏலத்தில் விற்கப்படும்.

காரைநகர்,

20-11-1978

வை. ஏரம்புரத்தி,

விற்பனையாளர்.

எம். 159- 24, 30-11-78.

நாட்டு வழக்கில் விற்பனையுக்கான விளம்பரம்

பருத்தித்துறை மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இல: நாடு/14183

முருகேச சின்னத்தம்பி புறநாப்பினையார் கோவிலுக்குத் தெற்குப் புறம் புலோலி தெற்கு புலோலி - வழக்காளி
எதிராக

1. கந்தையா தர்மலரத்தனம்

2. பெண் செல்லம் திருவரும வட்டுவத்தை, அலவாய தெற்கு அலவாய — எதிராளிகள்

மேற்குறித்த இலாக வழக்கில் தீர்ப்பு தீர்ப்புபடியும் குறித்து கோட்டால் எனக்குக் கிடைத்த விதப்படிக்கான அத்தாட்சித்தொடர்பையும் இதன் கீழ் விபரிக்கப்படும் ஆணை 1978-ம் ஆண்டு மார்ச்சி மாதம் 10-ம் திகதி (16-12-1978) சனிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணி தொடக்கம் குறித்த காணியட்டமாக வருந்து எனினும் பரிசீலித்த ஏலத்தில் விற்கப்படும்.

ஆதன் தடாப்பு

வடமகாணம் யாழ்ப்பாணம் டிஸ்த்ரிக் வடமராட்சிப் பகுதி கட்டைவேலிக் கோயிலுக்கு அலவாய அபுதறையிலுள்ள குறசையறை 'வட்டுவத்தை' வயல் அன்ற பர 13, 3/4 அலவாய நீலத்தடியா குறிச்சியிறை "வட்டுவத்தை" நி பர 13 ஷே 'வட்டுவத்தை' நி பர 3 5/8 ஷே தொடரம் 2. இப்பரிவுகளில் வடக்குப்புறமாக 10 பரப்பு கழிந்து மீதமுள்ள வடக்குப் புறமாக முன்னெழுப்பும் தெற்குப் புறமாகவுள்ள 1/3 பங்கு வடக்குப் புறமாக அரைபட்டப்பு சோந்து ஷே காணியாயிருக்கிற இத்தகு உலா நதா மயலதா க. கணபதப்பினையால் 1972 ம் ஆண்டு டிசம்பர் 8-ம் 360ம் இலக்கத்தில் விநதாரிக்கப்பட்ட படத்தின்படி நி பர 14 குளி 2 இவ்வு குறித்த படத்தில் 4 ம இலக்கத் துண்டுகள் நி பர 3 எலவு தெற்கு மேற்கு ஒழுங்காக, வடக்கு குறித்த படத்தில் 3-ம், 5-ம் இலக்கத் துண்டுகள். இதற்கு இராச ரத்தினம் அபண நேசரத்தினத்துக்குரிய ஆதன். இவ் வயல்கள் குடபட்ட நலம் பண்கள், அதன்களை, மா, பலா, தினனும் மற்றும் பயிவகைகள் முழுதும்.

தூர்த்தி தொகை	ரூபா	2383/-
இதில் ரூபா 2100/-க்கு 25-10-77 தொடக்கம் 8-8-1978 வரை 18 வீத வட்டி	ரூபா	131/-
ரூபா 2514/-க்கு 4-8-78 தொடக்கம் 9-12-78 வரை 9 வீத வட்டி	ரூபா	246/-

மொத்தம் ரூபா	2860/-
நீதிமன்றத்தால் ஏற்கப்பட்ட வீசு பெறுமதி தொகை ரூபா	4500/-

"உமாபதி" R. S. இராமநாதன் J. P.
நெல்லண்டைரேட்டு, துப்பளை நீதிமன்ற விற்பனவு
பருத்தித்துறை. 21-11-1978, ஆணையாளர்.

161 24-11-

கோட்டு விற்பனை விளம்பரம்

வழக்கு இல: MB 782

செக்கியா எம்.பென்

செக்கியமா சுழிபுரம்

— வழக்காளிகள்

எதிராக

1.முத்தையா ஓங்காரஜோதியும்

2.பென் தனலட்சுமி, மாதகல்

3.காலஞ்சென்ற கதிர்காமர்

முத்தையா கைப்பென்

4.பொன்னு, சுழிபுரம்

— எதிராளிகள்

மலையாடி டிஸ்த்ரிக் கோட்டின் MB 782ம் இலாக வழக்கில் எனக்குக் கிடைத்த கோட்டுக் கட்டளைப்படிபிள்ளைவிபரிக்கப்பட்ட ஒரு துண்டிக்காணி 1978ம் ஆண்டு டிசம்பர் மீ 6ம் உபதன் கழமை மு. ப. 10-00 மணி தொடக்கம் அந்தக்காணிகளுக்குள்ளே என்னால் பிரசுத்த ஏலத்தில் விற்கப்பட்டது. (6-11-78)

தீர்வைத் தொகை ரூபாய் 4175.00. பின் 10-7-75 தொடக்கம் 10-9-77வரைக்கும் ரூபா 3400-க்கு வருடமொன்றுக்கு 8வீதவட்டியும் பின்முதுத் தொகைக்கு 5% வட்டியும் கட்டிச்செலவு ரூபா 588-65. இதில் தீர்வைக்கு பின் ரூபா 1910 கொடுக்கப்பட்டது.

ஆதன் விபரம்

உமாமாணம் யாழ்ப்பாணம் டிஸ்த்ரிக் வலிகாமம் மேற்கு பண்டத்தரிப்பு கோவிற்பற்று மாதகலுறை ஊரித்தலைமடை பர. நெ. இலா ஏழும (7. கல் வீதும் கிணறும் வான்யயிர் செய் பயிர்களுள். எல்லை கழக்கு கீழட்டு. வடக்கு ஆறுமுகம் கைப்பென் வான்யம் கைக்கு அப்பா தலைய பலத்துக்கு உரிய எலவு. மேற்கு மேலு சிறம்பலத்தின் உரிக்கைப் பரிசு காணி. தெற்கு சரவண முத்து உபணநாகம் ராவுக்குரி. காணி இது அடங்கலிற் சொரி மலாய் அகரவாசி.

மேற்படி நுண்கையடைப்பு ப. நி. இ. இரண்டும் (3ப 2குளி) பாணயர் செய்யியாகளும். எல்லை கிழக்கு முகூர் விருத்த தம்பிக்கு பங்காளருக்கும் உரிய காணி. வடக்கு கந்தா செக்கியங்கத்தக்குரிய காணி. மேற்கு முத்தையா மகன் பாக்கியாயி கைக்குரிய காணி. குறித்த காணியிற கிழக்குகா கட்டைக்கல்கை காணக்கு தன்னார் கொண்டு செல்லும் வழியாய்க் கால் பாவப்புத்து புறநீயலாக. இத்தடங்கலும் கிழக்கிலை காணக்குள்ளிருக்கும் கிணறில் இத்தருகிய பங்கும் வழியக்காண பாண்புரித்தும்.

சி. செ. மாரிமுத்த

விதானை எவவு. நீதமன்றம் சித்தன்னை. விவிற்பனவு 7-10-78 ஆணையாளர்.

60/4-11 விவிற்பனவுபாளரு

Auction Sale

All the unredeemed Jewelleries pawned with Mr. T. K. Periyathamby, Licensed Pawn Broker of Mappanavoor, Karainagar from 1st January 1975 till 1st November 1977 will be sold by me by Public Auction at the said Pawn Shop on Wednesday 10th of January 1979 commencing at 10 a.m

V. Erampamoorthy
Karainagar, Auctioneer
20th Nov. 1978

159-24-11

'கோயிற் பணியே ஆய தொண்டெனக் கொண்டிருக்கும் அம்மையார் கருத்துப் பொருத்தமானது. ப-ரீ.

வாழ்த்துவோம் வணங்குவோம்

நாவலர் ஐயா அவர்கள் என்ன குருகுசுநானை முன்னிட்டு அவர்தம் அரிய பணிகளை கிளைபூட்டுவாய்ப்பு நமக்குக் கிடைக்கிறது. சென்ற காலத்தின் பழகிலாத் திறமும் எதிர்காலத்துச் சிறப்பும் கிளைக்க அவதரித்த மகான் எங்கள் நாவலர் ஐயா அவர்கள் இன்னு பெருந் தமிழ்ப் பாகஷ இலக்கணமும் இலக்கியமும் வரம்புகளை டோன்" என்று போற்றுகிறார்கள் தமிழகப் பெருபுலவர்கள். புராணங்கள் திருமுறைகள் என்பவற்றை எம் மாட்டில் என்றும் சைவ மக்கள் உள்ளங்களில் ஒளி விடச் செய்தவர்கள் அவர்கள். பேச்சி

"உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை அற்றே தவத்திற்கு உரு"

Arumuka Navalar

(continued from page 6)

the pupils and those who offered to serve under him as teachers. But, there were Government schools at that time, which most people preferred. The missionary was, however, able to persuade Government to close its schools. He thus became undisputed master of the educational field. Shaivites turned Christians to become teachers. The padre made priests of some of these and gave them the title of reverend. (Navalar says "as paddy and rice became dearer and dearer, the title of reverend became cheaper and cheaper".) Even these reverends were good Shaivites in their heart of hearts. They went to Shaiva temples and made contributions for poojas and festivals. The Christian teacher had to keep up appearance only during school time. The padre knew that most of his converts had no faith in Christianity. But, he kept them on for two reasons. He had to report a large number of conversions every year to the missionary society in England or America. Otherwise, he would lose his job. Secondly, though these men were nominal Christians, their descendants were likely to be true Christians. Navalar gives four instances of Christians cheating the missionary. They were of interest at that time as those men were then living. As they are now dead and gone, I am not disposed to give even a sample.

While Navalar stood mainly on the defensive his friends, Sankara Pandithar of Neervely and Damodarampillai, B. A. B. L. made frontal attacks on Christianity. Visvanathapillai, who was one of the two who first graduated at the Madras University, (the other being Damodarampillai) was a Christian and attacked Shaivism. Later he repented, became a Shaivite, went to Chidambaram, atoned for his writings by cauterizing his tongue with a heated gold pin, and became a faithful follower of Navalar.

Whenever Navalar saw anywhere a glaring breach of Shaiva observance, he condemned it unsparingly in leaflets or lectures. He severely attacked the mercenary and heterodox life led by Shaiva priests. In one leaflet, he asks, "some men of the climber class have given up toddy drinking, and some pulayas have given up beef-eating, and have mended themselves; on the other hand some barefore headed velalas eat beef and drink arrack in the company of Christians, and there are Shaiva priests and Brahmin priests who perform funeral obsequies and wedding ceremonies for them; who are more respectable, the former or the latter?"

To be continued

இந்து சாதனம்

இலங்கை சைவர்களின் தனிப்பட்ட இதழாக. விநாயக பௌசம் 28-29 தொடங்கியது.

வாழ்க அந்தணர் வானவ ராஜினம்
விழக தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் வாமர மைமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீரவே.

காலயுக்தி ஸ்ரீ கார்த்திகை 7 உ (24-11-78) வெள்ளிக்கிழமை

நியம நெறி நின்ற சமய குரவர்

ஒழுங்கு நெறியமைத்து அவ்வாறு ஒழுங்கியவர்கள் உலக உத்தமர்களாய் விளங்கினர் என்று வரலாற்றின் கூற்றுக்களிலிருந்து அறிகின்றோம்.

அரசியலில் உரிய கிரமமாய் உழைத்தவர்கள் பெரும் பயனை மக்களுக்கு ஈட்டிக் கொடுத்திருக்கின்றனர்.

மகாத்மா காந்தி, வள்ளல் இராமநாதன் இருவரும் இருபத்தாண்டுகள் மணித்தியாலங்களையும் கிரமத்துக்கேற்றவாறு அமைத்துக் கட்டமை புரிந்தனர் என்பதைச் சரித்திரம் விரித்துரைக்கின்றது.

இந்த இலட்சியத்தையே நாவலர் நற்றகையாரும் கடைப்பிடித்து வந்தனர். அப்பெரியார்கையெழுத்திற் காணப்பட்ட நாளாந்தக் கிரமநிரலை இருபத்தைந்தாண்டுகளுக்குமுன் இந்து சாதனத்தில் வெளியிட்டிருந்தோம். இப்பொழுது அதனை மறுபடியும் இந்த இசுழிலே அமைக்கின்றோம், ஒரு காரணத்துக்காக.

சமயிகளாக வாழ்வதே மனித இலட்சியம். அந்த நோக்கத்தைச் செயலாற்றத் திட்டம் வேண்டும். காலை, கடும்பைல், மாலை என்ற மூப்பொழுதிலும் என்ன முறையில் வேலையில் ஈடுபடவேண்டும் என்பதைக் கட்டாய ஒழுங்காக அமைத்து அதற்கமைய வாழ்வதே நல்லாழ்வின் குறிக்கோள்.

வைகறைத் துயிலெழல், 'சிவ, சிவா' என்று திருநீறிட்டுக் கொள்ளல் அவசிய கருமம் முடித்து நீராடல், சந்தியாவந்தனஞ் செய்தல். சிவாலய தரிசனம் புரிதல் என்று ஒவ்வொன்றுக்கும் நேரங்குறிப்பிட்டு அறுபது நாழிகைகளுக்கும் கரும வரையறை அமைத்தல் வாழ்க்கை நெறியென்று நாவலர் ஐயாவின் நாளாந்த நியம ஒழுங்கு நிரல் தெளிவாகக் காட்டிவந்தது.

நாவலர் அவர்கள் ஓர் நல்லாசிரியர் யாவரும் மெச்ச ஒழுக்கத்தின் உச்ச நிலையில் நின்றவர். கருமமே கண்ணுயிருந்த கல்வியே கருந்தனமெனத் தவப்பணி புரிந்தவராகையால் நால்வர் நல்லரிசையில நானிலம் நயந்தேற்றது; அப்பெருந்தகை கற்றுக் கற்பித்த கலைஞன்.

"அரங்கின் லி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய நூலின் லிக் கோட்டி கொளல்" என்ற குறளின் பொருளை மாணுக்கர்கள் நன்கு அறிவார்களேயானால் நிரம்பிய நூல் யாது என முன் ஆராய்ந்து அதனை ஆய்ந்து ஆய அறிவு பெற்றே ஆசிரியராகக் கைமை அடையலாம் என்று புரந்த கொள்வர்.

நாவலர் பதிப்பு என்ற நயவுரை ஒன்றில் உண்டு; எம் மக்கெனின், வழுவின்றிப் பிறழ்வற்றுச் செழுமையாய் விளங்கும் பதிப்புக்கள் பேராசிரியர் நாவலரின் பெரும்பணியின் பேரெமென்க இந்தத் தகைமை அவர்களுக்கெங்கென் இயைந்ததெனின் இதைவழி பாட்டை முறை தவறாதுயற்றிப் பகலிரவாகப் பேராபகாரப் பணியாற்றியதன் பயனாகச் சிங்கைத் தெளிவும் செழுமையான பொருள் விளக்கமும் அவர்களுக்கியல்பாக அமைந்தன.

என்க மொழியிலும் இலக்கண நுணுகமும் இலக்கிய ஈழமும் இயைந்து விளங்கும். செந்தமிழ் அத்தகைதது; இன்றேல் அது கொடுத்தமிழ் ஆகும். இந்த உண்மையை உவந்தேற்றுச் செந்தமிழின் தூய்மையைச் சுவைத்துத் தான் பெற்ற இன்பம் தாரணியும் பெறவேண்டும் என்று தவயிசற்றியவரின் நூல்களன்றே நூல்கள். காண மயிலாடக் கண்டிருந்த வாண்டேழி ஈனநடம் புரிந்தாற்போல் எழுத்திற் சொல்லிற் பொருளில் வழுக்கள் வரிக்கு வரி மலிந்து பொலிந்துள்ள நூல்களை நூல்களென்று வெளியிடுகின்றார்களே. இவற்றுக்கு அரங்கேற்று விழா அமைக்கின்றார்களே. இன்று நாவலர் பெருமான் இருப்போல் இந்த மொழிப் பதிக்கிடம் வருமா?

இவ்வாண்டு நாவலர் நாளிலே இந்துசாதனம் செந்தமிழ் அன்பர்களுக்கு எடுத்துரைப்பது இதுவே. மொழிக்காவலாய் விளங்கிய நாவலர் ஆசானின் நியம நெறியில் நின்ற ஒவ்வொரு நாழிகையையும் செவ்வனே பண்படுத்தி இறைவனக்கத்தடன் கற்றறிந்து கற்பிக்கும் தூய தொண்டினை மேற்கொளவோம். மெய்ப்பொருள் காண மொழி வளங் காண்போம். கண்டு மெய்ச் சமயிகளாவோம்.

+X+X+

'யாழ்ப்பாணம்' வேந்தர்

அருட்டிரு. விபுலாநந்த அடிகள்

மாத்ர

நாவலர்

மெய்க்கீர்த்தி மாலை

தொல்லியல் வழுவாச் சைவநூற் புலவர்
துறெறித் தமிழரை யாளர்
நல்லியற் புலவர் இசைதரும் புலவர்
நாடக நவீற்றிய புலவர்
சொல்லியற் றொசைநூல் வானநூல் தருக்கம்
தோற்று கணிதநூல் முதலாம்
பல்கலைப் புலவர்க்கு) உறைவிட ஊகிப்
பரந்திசை மெய்தும்யாழ்ப் பாணம்

ஆரியர் ஆழி வேந்தரென் றவன
புகழ்ந்துரை அளிக்க நல்லுரிற்
சீரிய செங்கோல் செலுத்திய வேந்தர்
சென்றபின் சைவநிக் தனைசெய்
பூரியர் ஆட்சி புங்குது கண்டு
பொருதுபுண் ணிபத்திசை நடந்த
நேரியல் ஞான விளக்கெனு முனிவல்.
நிறைபுகழ் மரபு மேலாடவே

தில்லைவாழ் கூத்தன் திருவரு ஞருவாம்
சீர்ச்சிவ காமகந் தரியார்
எல்லையில் கருணைக் கொள்கல மாய
எழிற்சிவ காமியார் வயிற்றில்
நல்லவாழ் கந்தன் அருளினால் நாலுக்
கந்தர் தவப்பய னாக
வில்லைநேர் நுதலார் கண்வலைப் படாத
மெய்த்தவன் மகவென உதித்தான்

குலந்தரு செல்வன் அறுமுகப் பெயரும்
கோதிலசீர் ஒழுக்கமும் மருவி
நலந்தரு கவி கேளவியால் நிறைந்து
நற்றமிழ் வடவொழி குடபால
நிலந்தரு மனனர் மொழியிவை யுணர்ந்து
கீடுசீர் முருகனை யென்ன
அலந்தவர்க் குதவி நினைந்தது முடிக்கும்
ஆற்றலும் பெற்றாயர் வடைந்தான்.

*ஞானப்பிரகாசர்

ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலர் எழுதிய நூல்கள்

நூலாவது குருபூசை ஆண்டு வெளியீடுகள்

1. சைவ விஞ்ஞானம் - முதற் புத்தகம்
தோத்திரத் திரட்டுடன் 1-00

2. பால்பாடம் - முதற் புத்தகம் 1-50

(நாவலருடைய ஏனைய நூல்கள் 100 ஆவது குருபூசைக்கு முன் வெளிவரும்)

விபரங்களுக்கு

சைவப் பிரகாச அச்சியந்திரசாலை,

யாழ்ப்பாணம்;

புத்தகச் செய்தி

சிவாலய தரிசன் விதி

ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் செய்து: மிகக்வைந் தொழிலு திபுத்ரு. க கனகராசா அடிகளின் பிறந்தநாள் (2-11-78, மலர். தொகுத்து வெளியிட்டவர் பல்கலைப் புலவர் க. சி. குலரத்தினம்.

இக்காலத்தில் சிவாலயங்களுக்கு வழிபட்டுக்காசச் செலவு, பெரியோராக பாபராக, பிள்ளைகளாக எவரும் அங்கே சுவாமி தரிசனஞ்செய்யுதல் திகை அறியார். ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே இதுபற்றிச் சந்தித்து மிகவிரிவாக எழுதியுள்ளார் அவர் அப்போ எழுதிய வற்றையெல்லாம் ஒன்றுசேர்த்து ஒருநூலாகவெளியிட்டுள்ளதுமிகவும் பாராட்டத் தக்கதாகும். சிறு கைநூலாக அமைந்துள்ள இது

சைவர்களின் அனைத்து தவறு தப்பிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும்

வானுடில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சரக்க மனனன் கோனமுறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிரகன வாழ்க நானமறை யறங்க னோங்க நற்றயவ வேளவி மலக மேமைகொள சைவந்தி விளங்குக உலக மெல்லாம்.

Printed and published by the Proprietors, the Saiva Paripalana Sabha, Jaffna at their Saiva Prakasa Press, 450, K. K. S. Road, Vannarponnai, Jaffna on Friday, November 24, 1978.

Editor-in-Chief:
R. N. Sivapirekasam